

فَاحِ سِرِّ مَلَكِ

ساعتانه بناغک :
۰۲۱۳-۳۹۱۱۱۱۰۰۰۰
www.mohebban.vru.ac.ir

بر آینه‌ی جمال، داور صلوات

بر آبروی آل بيمبر صلوات

بر فاطمه‌ای که شد به شائش نازل

از سوی خدا سوره کوثر، صلوات

ولادت حضرت فاطمه (س) مبارک باد

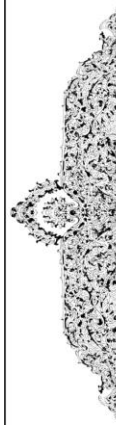
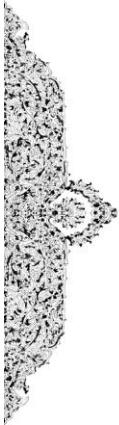
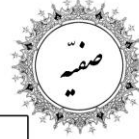
دریاست نبی و گوهرش فاطمه است

بکاست علی و همسرش فاطمه است

با آنکه پناه همه خلق است، حسین

او هم به پناه مادرش، فاطمه است

گفتار: دکتر علی محمدی محمدی
صاحب انعام: ربه محمد مجتاز ولی نصرانیج
مدیر مسئول: علی ابراهیم پناه
تولید: گروه فرهنگی
تلفن: ۰۲۱۳-۳۹۱۱۱۱۰۰۰۰
مسجد: ۰۲۱۳-۳۹۱۱۱۱۰۰۰۰

و از انتشار عشق فاطمه (س) می ترسید. همیشه در زمین کسانی هستند که دلشان به جای عشق، پر از طمع و کینه و حسادت است و نام فاطمه (س) در چنین دل هایی جای ندارد. شیطان به سراغ همان دل ها رفت؛ دل های گمراه و فریب خورده شیطان، خانه عشق فاطمه را به آتش کشادند، تا شاید بتوانند نور او را خاموش کنند. زمین دلش سوخت و از خدا خواست تا دخترش را از دنیا پس بگیرد. او راز فاطمه (س) را در دل خویش پنهان کرد و جای او را بر کسی معلوم نکرد. زمین با دنیا فخر کرد؛ اما او دیگر عقیم و خالی نبود، چون همیشه حاجتی از دل فاطمه (س) بر زمین بود که آتش تنهایی را از او دور می کرد. زمین به خدا گفت: اگر روزی از حجت عشق فاطمه (س) خالی شود، اهلش را در خود فرو خواهد برد. خدا به زمین وعده داد که روزی خواهد آمد که بر زمین خدا، جز عاشقان فاطمه (س) پای نگذارند و نام "فاطمه" در همه جای دنیا جاری شود.

تنظیم: گروه دین و اندیشه تبیان

زمین خدا عقیم بود؛ خشک و خالی، سوت و کور. زمین، دلش می خواست بارور شود، سبز شود؛ اما نمی توانست. زمین دلش سوخت، خدا به دل زمین نظر کرد؛ خدا همیشه به دل سوخته نظر می کند. چشمه های اشک از دل زمین جوشید، خاک زمین گل شد، خدا مشتی از گل زمین را برگرفت، از خود در او دمید و زمین پیش از آنکه باخبر شود، مادر شد. فرزند زمین، دختری از جنس عشق بود. تولد او شعله های آتش دوزخ را از زمین دور کرد. خدا نام او را فاطمه (س) گذاشت و با زمین عهد بست که هر کس او را دوست بدارد، آتش او را نسوزاند. اما فاطمه عاشق بود؛ عاشق سوختن برای خدا و هر که به راه فاطمه دل می سپرد، دلش به آتش کشیده می شد و خدا خریدار این چنین سوختنی بود. سال ها گذشت و زمین پر شد از عاشقان دلسوخته فاطمه (س) که خدا به آنان نظر می کرد. اما دل شیطان سیاه بود و نمی توانست عاشق شود و به نور فاطمه (س) حسادت می کرد. شیطان نمی خواست زمین پر از عشق باشد، پر از نام فاطمه (س).

